

se rozvinulo široké zápolení o prvé místo. Traktoristé denně sledovali plnění plánu obou středisek a jednotlivců. Bleskovkami byli informováni o postupu prací ostatních středisek a traktoristů.

Obě vlajky zůstaly sice ve Zlá-

střediska Obrataň, kteří splnili svůj úkol na 100 procent již 16. října a k 30. říjnu měli splněný svůj úkol na 137,9 proc. Ušetřili celkem 911 litrů nafty. Svého úspěchu dosáhli traktoristé proto, že plně využívali druhých směn.

v Jihlavském kraji. Omylem by však bylo usnout na vavřínech. Dobré výsledky nás zavazují k tomu, abychom využili zhmých měsíců k dobré politické a odborné přípravě nás všech pro příští rok.

Václav Princ, STS, Pacov.

Venkovský boháč Kusl dochytračil

V obci Mutná v okrese Dačice hrál do nedávné doby největší úlohu 50hektarový zbytkový statkář Otakar Kusl. Dokud na jeho statku pracovali deputátníci, jimž platil „podle předpisu“ žebračské mzdy, hospodářství prosperovalo a Kusl hrál roli v místním politickém životě. Tuto roli hrál až do roku 1948, kdy byl za národní socialistickou stranu předsedou místního národního výboru a svého postavení také náležitě využíval k provádění nátlaku na drobné rolníky podle starých agrárnických praktik.

Když po únoru 1948 se ujal moci a vlády lid, dařilo se Kuslovi po delší dobu využívat svého bývalého vlivu a chytráckými praktikami si udržet své hospodářské postavení. Při revsi pozemkové reformy se ztaval nejhorších okrajových pozemků; své 50hektarové hospodářství rozdělil tak, že 13 ha přidělil 70leté, práci neschopné tchyni, 13 hektarů 17leté svobodné dceři, 8 ha svému deputátníku a zbytek 16 ha si ponechal. Od té doby vystupoval jako „střední rolník“ a o svém hospodaření se před soudem vyjádřil takto: „Hospodařili jsme společně, a to tak, že deputátník pracoval na celých 50 ha půdy, při čemž celou sklizeň jsme svázeli do mé stodoly a krmili můj dobytek.“ Celkové vyučlování ovšem dopadlo pro deputátníka hůře než předtím a pojištění si jako „samostatný zemědělec“ musel platit sám. Při tom však chytrák Kusl plnil dodávky ze střední vesnice a neplatil pozemkovou daň.

Horší to bylo, když v roce 1950 zemřela Kuslovi tchyně. V té době deputátník při namáhavé práci o-

chroml na nohu a lidová správa, která začínala prohlížet Kuslovo chytráctví, uložila mu plnění dodávek z celé usedlosti, z níž bral tento podařený chytrák po celou tu dobu užitek. Tu však mu začaly být jeho pozemky na obtíž a začal tedy znovu spekulovat o tom, jak se jich zbaví a pövede dál bezpracný život. Že tento Kusl byl skutečně vychytračelý, dokazuje to, že dosáhl toho, že 23 hektarů jeho pozemků převzal k obdělávání místní národní výbor. Potřebné osivo, které však měl Kusl zajistit, ovšem nepořádal a MNV si je musel opatřit sám.

Od té doby se Kusl záměrně snažil přivést své hospodářství co do nejobožejšího stavu, ve kterém by je pak předal zakládajícímu se jednotnému zemědělskému družstvu. Po vzoru všech venkovských boháčů záměrně snižoval plánovaný stav dobytka a slepic, přesto že mu zůstala zachována krmivová základna, hovězí i vepřový dobytek nechával v zuboženém, podvyživěném stavu, nepřipouštěl krávy a prasnice a neodstavoval telata.

V letošním roce neopravil mlátičku, ačkoliv si opatřil všechny potřebné součásti a při výmlatu nechával 6–8 procent zrna v klasech. Dodávky pak plnil tím způsobem, že využíval svého bývalého vlivu na drobné a střední rolníky a z jejich nadkontingentních přebytků žita, mléka, vajec a jiných produktů sával plnil dodávky vlastní. Záměrně se vyhýbal plnění všech veřejných povinností, a raději, než by pomohl MNV v odvozu hnoje na pozemky, které mu předtím předal, nechal koně stát a jezdil po

úradech, aby vychytračil ještě další snížení svých povinností.

A tak venkovský boháč Kusl chytračil — až dochytračil před okresním soudem v Dačicích, kde se dne 24. října 1952 zodpovídal ze všech svých pletich, jimž se záměrně snažil narušovat hospodářský plán v zemědělském úseku. Námeštek krajského prokurátora ve svém závěrečném návrhu zhodnotil činnost Kusla jako součást záměrné činnosti venkovských boháčů, kteří v jiných západních imperialistů a jejich zahraničních přísluhovačů z řad bývalých velkoagrárníků, sdružených v tak zvané Zelené internacionále, se snaží všemožným způsobem zřížít naši cestu k socialismu a narušovat mírovou výstavbu států.

Za svou činnost byl obviněný Kusl spravedlivě odsouzen k trestu odnětí svobody na 7 let, peněžitému trestu 30 tisíc Kčs a propadnutí celého majetku, ztrátě čestných práv občanských a trvalému vyhoštění z obce. Soud vyslovil i zabrání majetkového podílu manželky obžalovaného, která svým postojem Kusla v neplnění jeho povinností podporovala.

Tento případ dalšího odhaleného venkovského boháče je příkladem pro funkcionáře veřejné a lidové správy a pro všechny drobné a střední rolníky, aby s větší důrazem a rozhodností odhalovali vesnické boháče, kteří namnoze vystupují jako jejich přátelé a rádcí, ve skutečnosti však užívají všech skrytých forem záškodnických k narušení výstavby socialismu.

Závazky k 35. výročí Velké říjnové revoluce

Také žáci a pracovníci vyšší zdravotnické školy a jejího internátu v Humpolci vyhlásili k 35. výročí Velké říjnové revoluce řadu závazků. Tyto závazky byly zaměře-

ny jsou nám vzorem sovětské zdravotníci, od kterých čerpáme nejcennější zkušenosti, čímž se úroveň praktického výcviku zvýšila a zá- kyně chápou nutnost naprosté

Kurs pro pomocné zdravotní sestry

K prohloubení zdravotní péče o pracující je zapotřebí zvýšit počet středního zdravotního personá-

ju o umístění podnik který plánu cent ku v špatn podnik másle

Zá

Záv

Velké

želuž

lo dr

jedno

ni sp

to zá

statní

kal t

správ

v y

kvalit

plánu

vody

dobry

v sou

lehké

potvr

▲ Článek o vesnickém boháči napsaný v duchu tehdejší doby

Životní dráha syna Otakara dostala po odsouzení jeho otce zcela jiný směr. Ve třetím ročníku byl ze studií jako syn nepřítel státu vyloučen. V roce 1952 začal pracovat v Kovosvitu Třebíč, ale po třech měsících byl z tohoto zaměstnání vyhozen a na podnět ONV Třebíč mu byl nařizen pobyt na ČSS Slezské Pavlovice – Albrechtice. Hned v roce 1953 nastoupil základní vojenskou službu. Poté byl zaměstnán na Čistící stanici osiv v Chotěboři, odkud ho v roce 1958 za ztrátu důvěry opět vyhodili. Pak pracoval jako topič – údržbář v kotelně v Kladně. Během celé doby od vyhození ze školy marně žádal o povolení dokončit poslední rok studia na ZTŠ. Teprve až v roce 1961 mu bylo povoleno studovat večerní průmyslovou školu pro pracující v Kladně. Poté nastoupil do Kovopodniku Kladno.